

[Larsen (Bjerre).]

Formening betyder meget for Plejerstanden, en Sag, der er rejst af Plejerstanden Gang efter Gang, om Oprettelse af en Skole til Plejerspersonalet. Dette Spørgsmaal er ikke af ny Dato, det er vist første Gang fremdraget officielt i 1926, idet der i dette Aar indsendtes til Direktoratet for Sindsygevæsenet et Andragende om, at der ved et af Hospitalerne blev oprettet en saadan Fagskole. Andragendet har været forelagt paa et Overlægemøde, men selv om den ikke vakte Uvillie, mente man ikke, at man kunde fremme Sagen paa det daværende Tidspunkt, og Sagen blev henlagt. Dog varede det kun et Par Aar. Plejerforbundet forstod, at det var en Sag af væsentlig Betydning og drog Sagen frem paa et Bestyrelsesmøde. I 1928 nedsattes der et Udvalg paa tre Mand til at arbejde videre paa Sagen. Der er forhandlet med Direktoratet om Spørgsmaalet dog uden noget positivt Resultat.

Jeg er fuldstændig indforstaaet med, at den Skole, Plejerne kræver, vil være af stor Betydning for deres Uddannelse; men jeg er ogsaa klar over, at det vil volde dem Vanskeligheder at gennemføre den økonomisk. Men jeg tænker mig, at der kunde findes en Ordning, f. Eks., at det enkelte Aars Uddannelse, der kræves, for at man kan blive Plejer paa et af vore Hospitaler, skulde foregaa under lignende Forhold som for de vordende Sygeplejersker paa den nye Sygeplejerskeskole i Testrup Højskole. Det vil være af Betydning for de vordende Plejere at have faaet en lignende Uddannelse, forinden den særlige Uddannelse til Plejergerningen, i de mest elementære Fag: Regning, Dansk, Historie, Litteraturhistorie o. s. v. Ved Siden deraf kunde der gives Uddannelse til Plejergerningen.

Derfor kunde jeg tænke mig, at Spørgsmaalet kunde vises derhen, at der ved Direktoratets og den højtærede Ministers Medvirkning kunde blive skaffet Mulighed for, at der ved en eller anden af vore Højskoler — det er ikke alle Skolerne, der har lige mange Elever; der kunde sikkert sagtens blive Plads dertil — blev oprettet en saadan Begynderskole. Saa vidt jeg ved, udfylder Sygeplejerskeskolen paa Testrup sin Plads godt, og det samme maatte kunne blive Tilfældet med den her omtalte Skole. Men det er en Selvfølge, at Plejerforbundet langtfra kan gennemføre Projektet; som jeg nævnte før, fordi der ligger et stort økonomisk Moment i det, derfor tillader jeg mig at henstille til den højtærede Minister

at se med Velvillie paa den udkastede Tanke, om den maaske kan blive fremmet, saa dette Spørgsmaal kan løses.

Endnu et Par Spørgsmaal har jeg, som jeg gerne vil omtale, det ene angaaende Middelfart Sindssygehospital, det andet angaaende Hospitalet ved Nykøbing, Sjælland, eller maaske rettere Sikringsanstalten.

Ved Middelfart Sindssygehospital beskæftiges der en halv Snes Arbejds mænd. Umiddelbart før sidste Rigsdagssamlings Slutning blev jeg af Dansk Arbejdsmandsforbund anmodet om at medvirke til, at der kom en Forhandling i Stand mellem Hospitalets Ledelse og Forbundets Afdeling i Middelfart; 2 à 3 af Arbejds mændene stod nemlig i deres Arbejds løsheds kasse, og de syntes, det var paakrævet og naturligt, at alle Arbejds mændene paa Hospitalet stod i Kassen. Herom førtes der Forhandlinger Parterne imellem, men endnu er man ikke naaet dertil, at alle Arbejds mændene paa Hospitalet er blevet indmeldt i Kassen, efter hvad der er forebragt mig for ganske nylig af Forbundets Formand ovre i Middelfart.

De førte Forhandlinger havde til Resultat en betydelig forbedret Overenskomst for alle Arbejderne paa Hospitalet, og nu hævdes det — og jeg synes med Rette — af de Arbejdere, der staar i deres Arbejds løsheds kasse, at det er ukollegialt og ukammeratligt af de andre, at de ikke ogsaa staar i Kassen, saaledes at de den Dag, de smides paa Gaden, da selv har bidraget noget til den Arbejds løsheds hjælp, som de saa nødvendigvis skal have; med andre Ord, de vil nok have Part i visse Fordele, men Pligten tager de det ikke saa nøje med.

Denne Sag, som tilsyneladende er en lille Sag, rører imidlertid ved noget af det mest fundamentale i vor Arbejds løsheds lovgivning. Her ser man et Omraade, ganske vist kun et lille Omraade, men det foregaaer ikke saa faa andre Steder, hvor Ret og Pligt gaar mod hinanden, i Stedet for, at disse to Ting burde følges ad.

Alle kan dog vist være enige om, at Arbejds løsheds forsikringen er et stort Gode for Land og Samfund, og hvis ikke Arbejderne selv havde taget Sagen i Haand og oprettet deres Forsikrings kasser, til hvilke de svarer mægtige Kontingentbeløb, saa vilde andre Samfundsborgere komme til at ofre langt større Beløb, end Tilfældet er nu, paa Arbejds løsheds Alter. Og lige saa naturligt som det er, at Arbejderklassen og dermed ligestillede sikrer sig mod Sygdom og Følgerne deraf ved at staa i en Sygekasse, lige saa naturligt og rimeligt maa det